

[Kirkeministeren.]

Der skulle herefter være mulighed for, at der virkelig opnåedes en løsning af sagen, selv om de foreslåede bestemmelser måske i en del enkelte tilfælde ikke ville komme de præster til gode, som man først og fremmest har tænkt på. Det er klart, at det vil kunne omtvistet, om nu netop hvert femte embede er det rette. Og jeg skal da også på forhånd erklære mig villig til nærmere at drøfte dette punkt. Endvidere kunde der rejses det spørgsmål, om undtagelsesreglen, såfremt den kommer til at omfatte hver femte ledighed, bør omfatte andre embeder end sognepræsteembeder. Det vil dog først og fremmest være sognepræsteembederne, der har interesse både for præster, der har haft deres gerning i udlandet, og også for de præster, der er kommet op i årene. Og den hidtidige undtagelsesregel for de pastorater, hvor der er tre eller flere faste præster, jfr. den gældende lovs § 34, stk. 1 b, giver i hvert fald tilstrækkelig mulighed for forflyttelse til et antal af de mere betydende residerende kapellanier.

For øvrigt skal jeg henlede opmærksomheden på, at jeg på ny ligesom i det tidligere fremsatte lovforslag har foreslået, at menighedsrådene i de tilfælde, der nu omhandles i lovens § 34, stk. 1 b, skal have 6 ansøgere at vælge imellem for derved at sikre, at der altid blandt de af ministeriet udpegede ansøgere kan være præster, som må anses for at passe til de særlige forhold i vedkommende menighed.

Det er mit håb, at det denne gang vil lykkes at skabe en tilfredsstillende ordning af det her omtalte vanskelige problem, idet jeg mener, at der med det foreliggende lovforslag virkelig er taget behørigt hensyn til menighedsrådenes berettigede interesse i ikke at afgive mere af indflydelsen på præstevalgene, end problemets løsning nødvendigt må medføre.

Formanden: Uden for dagsordenen giver jeg ordet til det ærede medlem hr. Bertel

Dahlgaard, for at han som ordfører for forslagsstillerne kan fremsætte et i dag anmeldt forslag til folketingsbeslutning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bertel Dahlgaard): På det ærede medlem hr. Skyttes og egne vegne skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til folketingsbeslutning angående den planlagte nedrivning af Østifternes Kreditforenings bygning.*

Det foreslås, at folketetinget beslutter at opfordre ministeren for offentlige arbejder til at henlede Københavns kommunalbestyrelses opmærksomhed på, at folketetinget nærer et stærkt ønske om, at kommunalbestyrelsen tager spørgsmålet om nedrivning af Østifternes Kreditforenings bygning op til ny overvejelse, således at det kommer til at ligge klart for befolkningen, hvorvidt det er muligt at gennemføre en forsvarlig løsning af de foreliggende færdselsproblemer, uden at bygningen nedrives.

Som det vil være tinget og offentligheden bekendt, har det ærede medlem hr. Skytte og jeg i finansudvalget stillet et forslag af tilsvarende indhold som det her foreliggende. Dette forslag tiltrådtes i finansudvalget af venstres medlemmer, medens det konservative folkepartis og socialdemokratiets medlemmer udtalte, at de ikke i finansudvalget ville tage standpunkt til forslaget, da dette efter de ærede medlemmers mening rettelig burde fremføres i folketetinget. Det er da dette, der herved sker.

Jeg har, medens sagen har været behandlet i finansudvalget, haft lejlighed til at gennemgå dens akter, som den højtærede trafikminister beredvilligt har stillet til finansudvalgets rådighed, og jeg tillader mig herfra at fremdrage et par enkeltheder, som i nogen måde forklarer, at hele sagen først er kommet til at stå klart for offentligheden og for medlemmer af tinget på et så fremskredent tidspunkt.

Den 19. marts 1953 andrager magistraten trafikministeriet om tilskud af vejfonden til forskellige gadearbejder, herunder omlæg-